

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119221224
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1119221224.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci žalobcu: Poistná udalosť s. r. o., Sabinovská 11, 821 03 Bratislava, IČO: 45 474 231, zast. Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., Plynárska 4659/1, 821 09 Bratislava, IČO: 36 866 687, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 31 383 408, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 1.348,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/187/2019-128 zo dňa 14.3.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/187/2019-128 zo dňa 14.3.2022 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „súd“), prvým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.348,46 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.348,46 eur od 1.11.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %. Rozhodol tak s poukazom na § 427 ods. 1, § 431, § 442 ods. 1, 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 2 písm. g), § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 6.12.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.348,46 eur spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že pri dopravnej nehode prišlo dňa 5.7.2019 k stretu dvoch motorových vozidiel, a to vozidla p. F. N. (poškodený) a vozidla vinníka - vodiča, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným, u ktorého si poškodený uplatnil náhradu škody.

3. V prejednávanej veci vznikla škoda ako dôsledok kolízie osobných vozidiel, teda prišlo ku stretu dvoch prevádzok, preto je potrebné na vysporiadanie medzi ich prevádzateľmi aplikovať ust. § 431 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zodpovedajú prevádzatelia podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Z vykonaného dokazovania vyplýva a v konaní nebolo sporným, že kolíziu motorových vozidiel

zavinil prevádzkovateľ motorového vozidla poisteného u žalovaného. Zavinenie kolízie motorových vozidiel žiadna zo strán sporu neurobila sporňou.

4. Žalovaný nesporeval právny základ žalobcom uplatneného nároku, sporeval však rozsah nákladov, ktoré žalobca v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla vynaložil, keď namietal, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla sú v uplatnenej výške 115,- eur/denne, teda celkom vo výške 2.760,- eur za obdobie 24 dní, neúčelnými nákladmi teda sporeval výšku ceny nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu servisovania poškodeného motorového vozidla. Za účelne považoval žalovaný nájomné za obdobie 24 dní v celkovej výške 1.411,54 eur, pričom nenamietal dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla. Žalobca dôvodil obvyklosťou ceny nájmu motorového vozidla pri podmienkach, za ktorých bolo vozidlo prenajímané a poukazoval na skutočnosť, že poškodený neskldal prenajímateľovi finančnú zábezpeku na nájomné a nemal dostatok časového priestoru pre prípadným prieskum ohľadom výšky nájmu za prenajaté motorové vozidlo. Vynaložené náklady na prenájom motorového vozidla vo výške 115,- eur považoval žalobca v danom čase za obvyklé náklady na prenájom vozidla porovnateľných parametrov.

5. Podľa názoru súdu vznikol poškodenému nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného motorového vozidla. Z konštantnej judikatúry vyplýva, že táto náhrada však v zásade nesmie presahovať obvyklú cenu nájmu obdobných motorových vozidiel v danom čase a mieste. Skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je totiž zodpovedný subjekt povinný nahraďiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na nájom náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca po určitú dobu vylúčený. Preto pri určení skutočnej škody je potrebné túto stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016 sp. zn. 3MCdo 3/2015). Z vykonaného dokazovania, a to najmä z potvrdenia autopožičovní ERANOV s.r.o., JUDr. Zoltán Valentovič - Autotrans, PP Rent Cars s.r.o., GentleCar, s.r.o., BusinessCar s.r.o., Autocentrum Asist s.r.o. súd zistil, že denná cena nájmu motorových vozidiel triedy SUV a trieda - osobná vyššia predstavovala v období roku 2016 sumu 115,- eur. Rovnako z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že denná cena nájmu motorového vozidla triedy SUV a trieda - osobná vyššia vo výške 115,- eur bola v predmetnom období akceptovaná a likvidovaná ako náklad súvisiaci s prenájomom náhradného motorového vozidla. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobcom uplatnený nárok, ktorý predstavuje rozdiel medzi nákladmi vynaloženými v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla v období servisovania poškodeného motorového vozidla a žalovaným uhradenou čiastkou je dôvodný v celej výške.

6. Pokiaľ žalovaný namietal, že na trhu s prenajímanými motorovými vozidlami bolo možné vyhľadať lacnejšiu ponuku a poškodený mal v rámci svojej prevenčnej povinnosti uloženej mu § 415 a § 417 OZ zložiť finančný depozit na nájom a znížiť tak náklady súvisiace s prenájomom náhradného motorového vozidla, súd mal za to, že na žalobcom uplatnený nárok sa žiadna prevenčná povinnosť nevzťahuje a žalovaný nepatrične v rámci prejednávanej skutkových okolností, ktoré medzi stranami neboli sporné, na takúto povinnosť poškodeného poukázal. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka zakladajú prevenčnú povinnosť v súvislosti s odvrátením priamo hrozacej škody, čo nie je prejednávaný prípad. Od poškodeného nie je podľa súdu možné vyžadovať, aby v situácii, keď v dôsledku stretu prevádzok vozidiel, ktoré nezavinil, a pri ktorom bolo poškodené jeho motorové vozidlo, riešil náhradu za svoje poškodené motorové vozidlo tak, že najskôr bude organizovať zisťovanie cenových relácií v rôznych autopožičovniach v závislosti od podmienok prenájmu, následne uskutoční výber najlacnejšej autopožičovne v porovnaní s rôznymi cenovými ponukami a podmienkami nájmu a napokon si zabezpečí dostatok finančných prostriedkov na zapltenie depozitu, a to všetko v krátkom časovom úseku, ktorý spravidla po náhodilej škodovej udalosti má poškodený k dispozícii a navyiac nakoniec všetky tieto úkony aj patričným spôsobom zdokumentuje, pre prípad námietok pri likvidácii škodovej udalosti zo strany poisťovne. Ak žalovaný ako poisťovňa namieta nesplnenie si povinnosti zo strany poškodeného predchádzať škodám, bolo by potrebné, aby žalovaný recipročne odôvodnil jeho postup v procese likvidácie škodovej udalosti, teda predovšetkým či poškodenému odporučil autopožičovne s akceptovateľnou výškou nájmu, či poškodenému poskytol preddavok na likvidáciu škodovej udalosti, aby tak poškodený mohol uhradiť depozit a znížiť náklady na prenájom, resp. aké iné opatrenia uskutočnil žalovaný dovoľávajúci sa splnenia (podľa súdu v tomto prípade neexistujúcich) prevenčných povinností zo strany poškodeného v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla.

7. Vykonaným dokazovaním súd nezistil zo strany poškodeného exces pri dojednaní dennej výšky nájomného za náhradné motorové vozidlo. Nájomné vo výške 115,- eur denne za prenájom motorového vozidla bolo svojou výškou obvyklým nájomným. Žalovaný okrem svojho tvrdenia o neúčelnosti nákladov vynaložených v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla v žalobcom uplatnenej výške, poskytol súdu na preukázanie svojho tvrdenia printscreen obrazovky (č. listu 67 a 68), kde sú ponuky troch autopožičovní s podstatne nižšou sumou denného nájmu vozidla (66,- eur s DPH, 52,80,- eur s DPH a 60,- EUR s DPH). Uvedený printscreen je nečitateľný, nie sú z neho jasné podmienky požičania vozidiel, napr. v akom čase platili uvedené ponuky, na akú dobu bolo za týchto cenových podmienok vozidlo možné si požičať, či bolo nutné zložiť depozit.... V tomto smere žalovaný neprodukoval procesnú iniciatívu. Pre úplnosť súd uviedol, že obvyklosť ceny nájmu v danom čase a mieste nie je možné stotožniť s najnižšou cenou nájmu vozidla porovnateľnej kategórie v danom mieste a čase a ani s priemerom rôznych cien nájmu daných v čase a mieste pri zachovaní kategórie vozidla. Za obvyklú cenu považoval súd cenu, ktorá nevybočuje z cenových hraníc v danom mieste a čase, teda nie je excesívnou cenou. Toto kritérium podľa súdu spĺňala aj cena nájmu vynaložená poškodeným v tomto prípade.

8. Čo sa týka krátenia poistného plnenia o sumu 18,86 eur, predstavujúcu „náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla“, uvedené krátenie rovnako súd považoval za nedôvodné, výšku krátenia žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný okrem svojho tvrdenia o potrebe krátiť poistné plnenie o náklady, ktoré by vznikli poškodenému používaním vlastného vozidla (uvedené v oznámení o poistnom plnení), neposkytol súdu žiadne tvrdenia o tom, ako došiel v tomto prípade k sume 18,86 eur, sumu krátenia žiadnym spôsobom nepreukázal a nenavrhol v tomto smere súdu vykonať žiadne dokazovanie. Podľa súdu nepostačuje skutkové tvrdenie strany len rozporovať, ale v civilnom sporovom konaní je potrebné tvrdiť vlastné skutkové tvrdenia a tieto aj preukazovať. V tomto smere žalovaný neprodukoval procesnú iniciatívu.

9. Vecná legitímácia žalovaného v spore bola daná podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom v konaní nebolo sporným, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda na motorovom vozidle žalobcu bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vecná legitímácia žalobcu bola založená zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorou poškodený postúpil na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému.

10. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalobou uplatnenej sumy od 1.11.2019 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi voči žalovanému úrok z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 5,00 % ročne, a to od 1.11.2019 až do zaplatenia, a to v súlade s § 517 ods. 2 OZ. Poist'ovňa ukončila šetrenie poistnej udalosti najneskôr 16.10.2019, t.j. bola povinná plniť do 15 dní od šetrenia poistnej udalosti.

11. V súvislosti s argumentáciou žalovaného súd poukázal na aktuálnu rozhodovaciu činnosť vyšších súdnych autorít, okrem iného aj na nález Ústavného súdu SR ÚS 214/2020.

12. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa pomeru úspechu strán v konaní. Súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

13. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že rozsudok napáda v celom rozsahu a domáha sa, aby ho Krajský súd v Bratislave v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalovaný odvolanie odôvodňuje s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP.

Uviedol, že sa s rozhodnutím súdu nestotožňuje, keďže jeho závery prezentované v odôvodnení rozsudku považuje za arbitrárne, jednostranné, nezohľadňujúce okolnosti danej veci a vychádzajúce iba z argumentácie a dôkazných prostriedkov žalobcu. Súd nezohľadnil podstatu žalovaným namietanej právnej normy, žiadnym spôsobom (ani len čiastočne) neprihliadol na procesnú obranu žalovaného, ani sa s ňou nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Súd nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy a v rozpore s § 220 ods. 2 CSP vôbec nevysvetlil, z akého dôvodu ich nevykonal. Viaceré vady v postupe

a rozhodnutí súdu majú za následok existenciu namietaných odvolacích dôvodov, ktoré sa navzájom prekrývajú, resp. dopĺňajú.

Nestotožnil sa s názorom súdu, že v konaní bola preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku. V priebehu celého konania totiž žalovaný poukazoval na to, že poškodený nemá nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré mu vznikli v súvislosti s poistnou udalosťou, ale iba tých, ktoré sú odôvodnené a účelné. Výška skutočnej škody nepredstavuje sumu fakturovanú žalobcom, ale naopak, je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla rovnakej kategórie ako poškodené motorové vozidlo. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR uverejnené pod č. R 7/92 alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.3.2010 sp. zn. 25 Cdo 3911/2007. Z identifikovanej judikatúry vychádzal aj Krajský súd v Bratislave (príslušný odvolací súd) v uznesení zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 10Co/124/2017. K rovnakým právnym záverom dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3 MCdo 3/2015.

Uviedol, že v prejednávanej veci predstavovala priemerná trhová sadzba denného prenájmu vozidla rovnakej kategórie ako poškodené motorové vozidlo sumu vo výške 59,60 eur/deň (RAI: 66,- eur; GLOBAL CAR: 52,80 eur; IRENT - ARBON SK Bratislava: 60,- eur). Žalovaný na tieto skutočnosti poukázal aj v konaní pred súdom a svoje tvrdenia (a legitímnosť postupu pri šetrení poistnej udalosti) preukázal konkrétnymi cenníkmi týchto autopožičovní. Napriek tomu sa súd prvej inštancie s relevantnou procesnou obranou žalovaného odmietol zaoberať.

Žalovaný - s prihliadnutím na sadzbu denného prenájmu vozidla rovnakej kategórie ako poškodené motorové vozidlo v zmysle náhodne vybraných cenníkov autopožičovní v danej lokalite a v rozhodnom čase preto poskytol žalobcovi poistné plnenie pri stanovení dennej sadzby nájomného vo výške 59,60 eur. Cenníky, ktoré boli podkladom pre určenie primeranej dennej sadzby nájomného predložil už spolu s odporom proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.4.2020 č.k. 33Cb/187/2019-40. Išlo pritom o podstatné a rozhodujúce dôkazné prostriedky vo vzťahu k posúdeniu primeranosti ceny za nájom náhradného vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom. Súd prvej inštancie však napriek tomu tieto dôkazy nevykonal.

Poukázal na bod 10. odôvodnenia rozhodnutia. Napriek tomu však súd v ďalšej vete konštatoval, že sumu nájmu vo výške 115,- eur považuje za primeranú. V tejto súvislosti poukázal výlučne na cenníky autopožičovní predložené žalobcom, ktoré však nie sú voľne dostupné, a teda ani transparentné.

Poukázal na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že medzi sporovými stranami je sporná len výška uplatneného nároku (ods. 9 odôvodnenia). Považuje preto za nepochopiteľné, že relevantné dôkazné prostriedky vo vzťahu k spornej výške uplatneného nároku súd nevykonal, resp. vykonal ich pro forma. Nesúhlasí ani s tvrdením, že cenníky sú údajne nečitateľné. Žalovaný ich predložil súdu v elektronickej forme spolu s odporom proti platobnému rozkazu, a v tejto forme sú cenníky čitateľné, s možnosťou ich priblíženia bez zmeny kvality. O údajnej „nečitateľnosti“ predložených dôkazných prostriedkov sa žalovaný dozvedel až z napadnutého rozsudku. Navyše, cenníky sú transparentné a verejne dostupné na webových stránkach daných autopožičovní.

Pochybenia súdu videl aj v návrhu žalovaného na vykonanie dokazovania, a to výsluchu poškodeného ako svedka: poškodeného F. N.L., I.. X.X.XXXX, Z.: B. N. X, XXX XX Z., a to k okolnostiam zaobstarávania, dĺžky a potreby prenájmu náhradného motorového vozidla. Výsluch svedka žalovaný navrhoval riadne a včas, a to v čl. I dupliky žalovaného zo dňa 16.11.2021 (str. 3).

Odôvodnenie v bode 5. podľa jeho názoru predstavuje elementárnu zákonnú náležitosť rozhodnutia, ktorá umožňuje jeho neskoršie preskúmanie v opravnom konaní. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a predloženými cenníkmi autopožičovní. Nekriticky sa iba stotožnil s tvrdeniami žalobcu. Navyše jeho odôvodnenie vykazuje ďalšie tzv. vady zmätočnosti, keďže súd:

ad absurdum konštatoval, že krátenie poistného plnenia žalovaný údajne nezdôvodnil a nepreukázal (ods. 10). Dôvody krátenia poistného plnenia sú obsiahnuté priamo v liste označenom ako „oznámenie o poistnom plnení“ zo dňa 16.10.2019, ktoré žalovaný zaslal poškodenému a je súčasťou súdneho spisu. Krátenie poistného plnenia bolo zároveň riadne odôvodnené aj v tomto konaní a preukázané konkrétnymi cenníkmi autopožičovní (na ktoré poukázal aj vyššie v texte), opomenul, že žalovaný riadne a včas navrhoval v konaní výsluch svedka (poškodeného F. N.); tento dôkazný prostriedok súd nevykonal a ani nezamietol, pričom ho v napadnutom rozsudku ani len nespomenul, v dôsledku čoho porušil

právo žalovaného na spravodlivý proces. Rozhodol v príkrom rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, na ktorú žalovaný poukazyval v priebehu konania v súlade s čl. 2 ods. 2 CSP (R 7/92, rozsudok NS ČR zo dňa 30.3.2010 sp. zn. 25Cdo 3911/2007, uznesenie NS SR zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3MCdo 3/2015) sa nevysporiadal ani s aktuálnym rozhodnutím funkčne príslušného odvolacieho súdu (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 10Co/124/2017), na ktoré sa odvolával žalovaný, pričom v odôvodnení nepoukázal na inú (opozitnú) alebo novšiu rozhodovaciu prax.

Vzhľadom na prezentované vady v konaní a rozhodnutí súdu sa žalovaný domnieva, že tieto namietané pochybenia dosahujú takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé a závery súdu ako arbitrárne. Revízia napadnutého rozsudku je pre existenciu väd identifikovaných v tomto odvolaní nevyhnutná. Žalovaný sa preto legitímne domáha ich nápravy v odvolacom konaní.

14. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, odvolaním žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Podľa ods. 3 odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

18. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

19. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

20. Podľa § 431 OZ, ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vysporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

21. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa § 2 písm. g) zákona o PZP, poškodeným je ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

24. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Ako nosný dôvod odvolania žalovaný uviedol, že závery súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku sú arbitrárne, jednostranné, nezohľadňujúce okolnosti danej veci a vychádzajúce iba z argumentácie a dôkazných prostriedkov žalobcu. Považuje preto rozhodnutie súdu prvej inštancie za prekvapivé.

28. Žalovaný v odvolaní namietal, že nepovažuje za preukázanú dôvodnosť nároku žalobcu. Zastáva právny názor, že výška skutočnej škody nepredstavuje sumu fakturovanú žalobcom, ale naopak, je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Odvolací súd zastáva právny názor, že súd prvej inštancie vecne správne ustálil rozsah nákladov, ktoré žalobca v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla vynaložil, ktoré sporoval žalovaný. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vynaložené náklady na prenájom motorového vozidla vo výške 115,- eur sú obvyklé náklady za prenájom vozidla, ktoré má porovnateľné parametre. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax tunajšieho súdu, napríklad na rozhodnutie č.k. 3Cob/174/2018-217 zo dňa 16.01.2019, podľa ktorého žalobcom uplatnená cena prenájmu 115,- eur za deň prenájmu náhradného motorového vozidla z triedy SUV nevybočila z rozmedzia cenového pásma cien za požíčovanie náhradného motorového vozidla. Rovnako tak je potrebné konštatovať, že v prejednávanej veci žalovaný nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by hodnoverne preukázal, že v danom čase a mieste bolo možné prenajať si náhradné motorové vozidlo lacnejšie, ako to urobil postupca. Odvolací súd rovnako tak poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2016 sp. zn. 3MCdo 3/2015, ktorý konštatoval, že „skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného vozidla je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na nájom náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca po určitú dobu vylúčený.“

29. Na číslach listu 67 a 68 spisového materiálu sa nachádzajú cenové ponuky za obdobné motorové vozidlo, ktoré predložil žalovaný v konaní. Odvolací súd sa však priklonil k listinným dôkazom žalobcu, ktorý preukázal, že v rozhodnom období sa ceny podnikateľských subjektov za prenájom náhradných vozidiel kategórie SUV pohybovali na rovnakej úrovni, ako ceny stanovené žalobcom. Odvolací súd pripomína ustálenú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej nemožno za obvyklú cenu považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej požičovne, ak posudzovaná cena z daného cenového pásma nevybočuje. Rovnako tak je dôležité poznamenať, že žalovaný dokladoval svoje tvrdenia len prinscreenom z internetovo dostupných zdrojov, pričom žalobca svoje cenové relácie podporil aj potvrdeniami autopožičovní, ktoré vykazujú znaky odborného vyjadrenia, ktoré označili cenu žalobcu za prenájom motorového vozidla za obvyklú na trhu. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobcovi, resp. postupcovi odporučil autopožičovne, ktoré vozidlá ponúkajú v cenovej relácii, na ktorú poukazoval žalovaný počas konania. Odvolací súd zastáva právny názor, že túto dôkaznú núdzu na strane žalovaného nie je možné pripisovať žalobcovi.

30. Čo sa týka výsluchu svedka F. N., k okolnostiam zaobstarania dĺžky a potreby prenájmu náhradného motorového vozidla, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aké nové a ďalšie skutočnosti by mohol tento svedok uviesť, ktoré by boli nevyhnutné pre právne posúdenie a hlavne účelné, pretože celý postup a výška uplatneného nároku bola riadne zistená. Odvolací súd hodnotí odvoláciu námietku ohľadom nevykonania navrhnutého dôkazu ako nepreukázanú, pretože žalovaný neuviedol, v čom by výpoveď svedka zmenila rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd zastáva právny názor, že hoci mohol súd prvej inštancie uviesť dôvody, pre ktoré sa jedná o neúčelné, aby vypočul svedka navrhnutého žalovaným, uvedený nedostatok nepredstavuje takú vadu konania, ktorú by nebolo možné zhojiť v odvolacom konaní a bolo by nutné rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom výsluchu svedka, pretože v novom rozhodnutí by súd opätovne vyhovel žalobe a tento postup sa odvolaciemu súdu javí ako nehospodárny.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

32. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam,

prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011 sp. zn. 6Cdo 145/2011).

33. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

36. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).